

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/292/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7516206174
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7516206174.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudcov JUDr. Martina Kolesára a JUDr. Sandry Veľkej v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava, proti žalovanému J., o zaplatenie 701,53 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 16C/387/2016-59 zo dňa 21.12.2018 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 453,18,- € s úrokmi z omeškania 5,05 % ročne od 11.11.2014 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I.), v prevyšujúcom rozsahu žalobu zamietol (II.) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 18,40 %, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku osobitným uznesením (III.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy vo výške 701,53 €, úrokov vo výške 30 % ročne z dlžnej úverovej istiny 561,68 € od 17.10.2014 až do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 669,73 € od 17.10.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania, na tom skutkovom základe, že právny predchodca žalobcu CETELEM SLOVENSKO a.s. (ďalej len „CETELEM“) v hmotnoprávnom postavení veriteľa uzavrel so žalovaným v postavení dlžníka zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb zo dňa 17.11.2013, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úverový rámec 5.000,- € s aktuálnou výškou úverového rámca 500,- €, s dohodnutou výškou mesačnej splátky min. 5 % dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 €, termínom splatnosti prvej splátky 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie úveru, výška 1. čerpania úveru 175,68 €, výška úrokovej sadzby 30 % ročne - fixná, RPMN - 34,47 %, priemerná RPMN - 25,09 %, rozšírený súbor poistenia a poplatok za poistenie - 6,99 %. Podľa tvrdení žalobcu žalovaný vyčerpal celkom 625,48 € a napriek záväzku splácať úver formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok riadne a včas, uhradil do dňa podania žaloby iba sumu 85,- €. Na predžalobné výzvy žalobcu žalovaný nereagoval, a preto žalobca dňa 16.10.2014 vyhlásil predčasne splatnosť úveru, čím sa úver stal splatným v celom rozsahu s tým, že ku dňu zosplatenia úveru dlh žalovaného bol vyčíslený vo výške 701,53 € a pozostával z úverovej istiny 561,68 €, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 108,05 € a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 31,80 €.

3. Vzhľadom na skutočnosť, že pôvodný žalobca - CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, zanikol počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo,

súd prvej inštancie pokračoval v konaní s jeho právnym nástupcom (§ 80 ods. 1 a 2 CSP), ktorým je spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, Paríž, Francúzsko, ktorá na území Slovenskej republiky koná prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Po, vložka č. 2990/B.

4. Súd po vykonanom dokazovaní a právnom posúdení veci podľa ustanovení § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a § 9 ods. 1, 2 a § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy dospel k záveru, že zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty zo dňa 17.11.2013 uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko údaj o výške mesačnej splátky určený spôsobom: 5 % dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 € je neurčitý a z tohto dôvodu podľa ust. § 37 ods. 1 OZ je neplatným dojednaním. Súd dôvodil, že nevedno, či sa jedná o dlh iba čerpanej a neuhradenej istiny, alebo o dlh vo výške záväzku istiny a zmluvného úroku nehovoriac o tom, že výšku „dlhu“ nie je v silách zistiť nielen priemernému spotrebiteľovi, ale ani matematicky zdatnému jedincovi v prípade, ak nedisponuje špeciálne na to určeným softvérom. Napočítanie dlhu realizuje iba veriteľ vo vlastnej internej dokumentácii, ktorá ale zohľadňuje aj iné veličiny tvoriace celkovú výšku záväzku. Vzhľadom na uvedený nedostatok obsahovej náležitosti úverovej zmluvy podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k), súd s použitím ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. vyvodil domnienku, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov a zaviazal žalovaného len na plnenie vo výške 453,18 € (rozdiel medzi sumou čerpaného úveru 538,18 € a zaplatenou sumou 85 €) a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Z dôvodu omeškania žalovaného s plnením úverových splátok a po zosplatení úveru celej úverovej istiny súd podľa ust. § 517 ods. 2 OZ priznal žalobcovi tiež úroky z omeškania ako opakujúce sa plnenie vo výške 5,05 % ročne od 11.11.2014 (kedy sa žalovaný dostal do omeškania po márnom uplynutí lehoty na plnenie uvedenej vo výzve z 23.10.2014) až do zaplatenia, vyplývajúcej z ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa pomeru úspechu v zmysle ust. § 255 ods. 1, 2 CSP a čiastočne úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v pomernom rozsahu 18,40 %.

5. Proti výroku rozsudku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku o trovách konania v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písmen f) a h) CSP a navrhol ho v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Poukázal na skutočnosť, že predmetom zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty je poskytnutie revolvingového úveru formou tzv. povoleného prečerpania, to znamená, že poskytol určitý úverový rámec, z ktorého žalovaný môže čerpať peňažné prostriedky podľa svojho uváženia maximálne do výšky úverového rámca, pričom záleží výlučne na jeho vôli, či, kedy a koľko peňažných prostriedkov z úverového rámca vyčerpá. Žalovaný mohol úver čerpať naraz alebo podľa svojho uváženia v splátkach, alebo iba časť, mohol kedykoľvek splatiť akúkoľvek časť čerpanej sumy, ale aj celú sumu opätovne čerpať. Žalobca uviedol, že nemohol ani predpokladať alebo ovplyvniť vôľu žalovaného, nemohol v zmluve uviesť výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov inak, než spôsobom uvedeným v úverovej zmluve, to znamená, že výška splátky je 5 % z dlžnej sumy zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- € a je splatná 10. deň v mesiaci. Zároveň poukázal na skutočnosť, že výšku povinnej mesačnej splátky vypočítanú podľa úverovej zmluvy oznamoval žalovanému vo výpise z úverového účtu v závislosti od aktuálne vyčerpaných peňažných prostriedkov, a teda žalovaný mal presnú vedomosť o tom, aká je jej aktuálna výška. Žalobca mal za to, že zmluva obsahovala všetky náležitosti uvedené v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy a súd prvej inštancie nesprávne posúdil predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov. Poukázal na bod 1.1. úverovej zmluvy, podľa ktorého za dlžnú čiastku, z ktorej bola vypočítaná mesačná splátka vo výške 5 %, sa považuje istina, úroky, dohodnuté poplatky a poisťné. Záverom citoval právny názor z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 8C/284/2015-67 zo dňa 6.11.2015, v ktorom súd konštatoval, že na takýto typ spotrebiteľského úveru sa v zmysle ust. § 1 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z. nevzťahuje § 9 ods. 2, a teda ani ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Vzhľadom na uvedené nesúhlasil s rozhodnutím súdu, ktorým žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a bol toho názoru, že súd mu mal správne priznať uplatnený nárok v celom rozsahu.

6. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadril.

7. Rozsudok vo vyhovujúcom výroku (I.) nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 2 a 3 CSP), preto v tomto výroku nebol v odvolacom konaní preskúmaný.

8. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 CSP) oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario CSP, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov [podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP] a dospel k záveru, že rozsudok v napadnutom zamietavom výroku nie je vecne správny a odvolanie žalobcu je dôvodne podané.

9. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP spočívajúci v chybných skutkových zisteniach súdu prvej inštancie, je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

10. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP spočíva v tom, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, čiže vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu; nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu). Použitie správneho ustanovenia neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu, alebo inak vyjadrené, posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ustanovení zákona alebo iného právneho predpisu súd vychádzal (prečo pod tieto ustanovenia podradil zistený skutkový stav), ako ho vyložil, aké majú strany sporu na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ustanovení vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

11. Po preskúmaní rozsudku v napadnutej zamietavej časti z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov a v rozsahu odvolacích námietok žalobcu, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je opodstatnené, lebo súd prvej inštancie pochybil pri právnom posúdení sporu v dôsledku nesprávnej interpretácie inak správne zvolenej právnej normy, a preto skutkový stav neobjasnil v dostatočnom rozsahu a rozhodol predčasne.

12. Súd prvej inštancie dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby v časti prevyšujúcej sumu dlžnej istiny z poskytnutého úveru 453,18 € s príslušnými úrokmi z omeškania v zákonnej výške, na podklade úvahy o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ktorú domnienku vyvodil v dôsledku absencie obsahovej náležitosti úverovej zmluvy ustanovenej v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. a zastával názor, že údaj o výške mesačnej splátky je pre svoju neurčitosť neplatným dojednaním v zmysle ust. § 37 ods. 1 OZ. Odvolací súd sa s týmto právnym posúdením veci nestotožňuje a úvahu súdu prvej inštancie nepovažuje za správnu. Podľa zistenia odvolacieho súdu v zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 17.11.2013 (č.l. 13 - 14) je výška mesačnej splátky dojednaná ako minimálna 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 €. V kontexte dojednaného záväzku žalovaného formulovaného v bodoch 1.1. a 4.3. úverovej zmluvy je zároveň nepochybné, že dlžná čiastka, z ktorej má byť vypočítaná minimálna mesačná splátka vo výške 5 %, zahŕňa istinu, dohodnuté úroky, poplatky a poisťné. Vzhľadom na povahu revolvingového úveru (ide o automaticky obnovovaný úver), pri ktorom je stanovený tzv. úverový rámec, z ktorého dlžník môže čerpať peňažné prostriedky opakovane podľa svojho uváženia (len časť prostriedkov, jednorazovo alebo opakovane), kedykoľvek splatiť akúkoľvek časť čerpanej sumy alebo aj celú sumu naraz, údaj o výške mesačnej splátky minimálne 5 % zo sumy aktuálnej dlžnej

čiasťky úveru, podľa posúdenia odvolacieho súdu je vyjadrený dostatočne určitým a zrozumiteľným spôsobom, umožňujúcim aj priemernému spotrebiteľovi bez ťažkostí či vynaloženia neprimeraného úsilia, len jednoduchým matematickým výpočtom vyčíslieť konkrétnu výšku (minimálnej) mesačnej splátky a posúdiť rozsah svojho záväzku z úverovej zmluvy. Podľa názoru odvolacieho súdu úverová zmluva obsahuje osobitnú náležitosť (údaj) o výške (minimálnej) mesačnej splátky v súlade s platnou právnou úpravou (ust. § 9 ods. 1 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z.), nejde o neurčité a neplatné dojednanie v zmysle ust. § 37 ods. 1 OZ a úverovú zmluvu nemožno z tohto dôvodu sankcionovať domnienkou o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení neskorších predpisov (pozri tiež rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 11Co/274/2018-199 zo dňa 20.11.2019).

13. Súd prvej inštancie vedený mylnou právnou úvahou pri posudzovaní zákonnej požiadavky (určitosti údaja) o výške splátky v úverovej zmluve, už obsahu úverového vzťahu strán a posúdeniu spotrebiteľskej prijateľnosti zmluvných podmienok v úverovej zmluve nevenoval náležitú pozornosť, a preto neustálil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre posúdenie týchto otázok odvolacím súdom, a preto rozsudok v napadnutom zamietavom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania musel byť zrušený podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP a v rozsahu zrušenia bola vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

14. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie nedostatky svojho doterajšieho postupu a rozhodovania odstrániť, vykonať o nároku v zrušenom rozsahu dokazovanie a na jeho základe si zabezpečiť dostatočný skutkový podklad (zistenia) potrebný pre posúdenie dôvodnosti ostávajúcej časti predmetu konania (úrokov a poplatkov) z titulu nesplatenia úveru. K tomu v intenciách v tomto uznesení vytknutých nesprávností vyvodí zodpovedajúce skutkové zistenia z vykonaných dôkazov, eventuálne umožní stranám uplatniť i ďalšie prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, z hľadiska spotrebiteľského práva posúdi platnosť úverovej zmluvy v celom spektre rozhodujúcich zákonných kritérií a jej úplnosť z hľadiska osobitných obsahových náležitostí podľa príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase jej uzavretia, pričom bude mať na zreteli tiež interpretačné závery formulované Súdnym dvorom EÚ v rozsudku C- 42/15 zo dňa 9.11.2016 Home Credit, a.s. proti Kláre Bíróovej, a po vyhodnotení všetkých dôkazov o žalobe v zrušenom rozsahu znovu rozhodne. V novom rozhodnutí sa súd prvej inštancie vysporiada tiež s relevantnými námietkami a právnymi argumentmi strán, ako aj s odvolacími námietkami žalobcu uvedenými odvolaní, pri rešpektovaní právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tomto uznesení (§ 391 ods. 2 CSP) a po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov o žalobe v zrušenom rozsahu opätovne rozhodne.

15. V novom rozhodnutí vo veci rozhodne súd prvej inštancie tiež o nároku strán na náhradu trov konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

16. Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí z dôvodov uvedených v ust. § 420 a nasl. CSP. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch uvedených v § 429 ods. 2 CSP.